

der i det enkelte Tilfælde ved Straffens Ud-
 maaling indenfor dens lovbestemte Grændser
 ville kunne virke snart som skjærpende snart som
 formildende, ved ganske kort at antyde de vig-
 tigste Punkter, som i denne dobbelte Retning
 ville være at tage i Betragtning, idet en de-
 tailleret Udvikling af alle de herhenhørende
 Momenter, saavel med Hensyn til Gjerningens
 Væbskaffenhed som med Hensyn til de mere per-
 sonlige Forhold, dog aldrig vilde kunne blive
 udtømmende, medens den let vilde komme til
 at indeholde Gjentagelser. Ved de to Ord
 „deels“ — „deels“ antyder Paragraphen Ud-
 skillelsen mellem de 2 Hovedkategorier af de
 snart skjærpende snart formildende Omstæn-
 digheder, nemlig deels dem, som vedrøre
 Gjerningens objective Væbskaffenhed (dens Far-
 lighed, Gjenstandens Vigtighed, Skadens Stør-
 relse og Omfang), deels dem, der komme i
 Betragtning ved Bedømmelsen af Gjernings-
 mandens større eller mindre subjective Straf-
 skyld (Villens Fasthed — derunder naturlig-
 viis ogsaa Overlæget —, Bevæggrunden, hans
 Opdragelse, Alder og foregaaende Vandel,
 hans Forhold til den Forurettede og hans
 Forhold efter Gjerningen). En videre Udvik-
 ling heraf er neppe nødvendig, og det Samme
 gjælder med Hensyn til §§ 58 og 59, hvor
 nogle Omstændigheder omtales, der, uden at
 henhøre til de objective eller subjective Mo-
 menter, som have Indflydelse paa Straffskyld-
 dens Størrelse for den enkelte Forbrydelse,
 dog bør komme i Betragtning ved Afveininger
 af Straffens Størrelse. Det er formeentlig
 ligesaameget stemmende med Sagens Natur
 som i Samklang med den hidtilværende Rets-
 praksis, at det regnes den Skyldige tilgode ved
 Straffens Udmaaling indenfor de lovbestemte
 Grændser, at han, uden at dette maa tilskrives
 hans eget Forhold under Sagen, har været
 underkastet en langvarig Varetægtsarrest, og
 efter Omstændighederne synes endog al Straf
 at burde kunne bortfalde, naar den Skyldiges
 Forhold kun egner sig til Straf af en kortere
 Tids simpelt Fængsel eller Fængsel paa sæd-
 vanlig Fængsel og den lidte Varetægtsarrest
 maa ansees at have været aldeles uforskyldt.
 I flensvigste Domme vil det ikke sjældent findes
 udtalt, at den lidte Varetægtsarrest bliver at

regne som Straf, og det turde maaskee siges,
 at en Tendants til at anerkjende det Beretti-
 gede i denne Betragtning under særegne Om-
 stændigheder ei heller er ganske fremmed for
 Kongerigets Domstole. En ligesaa naturlig
 Bestemmelse er det, at der ved Fastsettelsen
 af Bødens Størrelse særligt skal tages Hensyn
 til den Skyldiges Formuesforfatning, da en
 lige stor Bøde kan være af høist forskjellig
 Følelighed, eftersom den Paagældende er vel-
 havende eller fattig. Men ei heller turde Be-
 stemmelseerne i Udkastets § 60 trænge til vidt-
 løftig Motivering. Ligesom det vidner om en
 mindre ond Villie eller ialtsald om mindre
 Fasthed i den onde Villie, at den Skyldige
 søger at gjenoprette den af ham bevirkede
 Retskrænkelse eller ved Selvangivelse hjælper
 til Retsordenens Haandhævelse ved Straffe-
 magten, saaledes kan det navnlig i det første
 Tilfælde paa en Maade siges, at Forbrydelsen
 objectivt betragtet bliver mindre, naar den
 fste Retskrænkelse ved Gjerningsmandens paa-
 følgende Virksomhed bliver en anden og min-
 dre, og den Skyldige viser i det sidste Tilfælde
 Principet om Lovens absolute Herredømme,
 som er et saa væsentligt Moment i den straf-
 fende Retsfærdighed, sin Anerkjendelse paa en
 saare practisk Maade. Da det nu derhos
 synes at maatte være af Interesse for det
 borgerlige Samfund, at Lovovertræderen ved
 Udfigt til en mindre Straf opfordres til saa-
 vidt muligt at fjerne de skadelige Følger af
 hans Forbrydelse og til at lette dennes Op-
 dagelse og Afstraffelse, samt da der ogsaa i den
 nugjældende Strafferet, navnlig i Fd. 26 Marts
 1841 § 8 jfr. Fd. 15 April 1840 § 5, findes
 en Anerkjendelse af det Rigtige heri, vil det
 formeentlig vinde Billigelse, at man i § 60
 har foreslaaet, at Domstolene skulle være be-
 myndigede til, under iøvrigt formildende Om-
 stændigheder, at nedsætte Straffen, dog ikke
 under det Halve, for den, der efter Forbry-
 delsefs Udførelse har vilst virksom Bestræbelse
 for at fjerne eller saavidt muligt at formindste
 de skadelige Følger af samme, saavel som for
 den, der frivillig har angivet sig selv som skyldig
 eller medskyldig i en Forbrydelse og des-
 angaaende afgivet fuldstændig Forklaring.
 Ligesom en Forbryders foregaaende flette